

Sygnatura akt: VIII GC 317/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Emilia Marchewka

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa: **Bank (...) spółka akcyjna**

z siedzibą w W.

przeciwko: **A. M.**

o zapłatę

postanawia:

I. uchylić nakaz zapłaty tutejszego Sądu z dnia 29 listopada 2016 roku, VIII GNc 463/16 w części obejmującej zasądzenie kwoty 33.310,03 (trzydzieści trzy tysiące trzysta dziesięć 03/100) złotych z odsetkami umownymi w stosunku rocznym w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, nie wyższymi jednak niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od dnia 26 sierpnia 2016 roku, oraz orzeczenie o kosztach procesu;

II. umorzyć postępowanie w zakresie żądania kwoty 33.310,03 (trzydzieści trzy tysiące trzysta dziesięć 03/100) złotych z odsetkami umownymi w stosunku rocznym w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, nie wyższymi jednak niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od dnia 3 października 2016 roku do dnia zapłaty;

III. umorzyć postępowanie wywołane zarzutami od nakazu zapłaty tutejszego Sądu z dnia 29 listopada 2016 roku, VIII GNc 463/16, w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda umownych odsetek w stosunku rocznym w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, nie wyższych jednak niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od kwoty 33.310,03 (trzydzieści trzy tysiące trzysta dziesięć 03/100) złotych za okres od dnia 26 sierpnia 2016 roku do dnia 2 października 2016 roku;

IV. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.022,45 (dwa tysiące dwadzieścia dwa 45/100) złotych tytułem kosztów procesu, nie obciążając go kosztami w pozostałym zakresie.

Sygnatura akt VIII GC 317/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła pozwem z dnia 26 sierpnia 2016 roku o zasądzenie od pozwanego A. M. kwoty 158.931,58 złotych z odsetkami od dnia 26 sierpnia 2016 roku oraz kosztami postępowania nakazowego.

W dniu 29 listopada 2016 roku, pod sygnaturą akt VIII GNc 463/16 tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodnie z żądaniem pozwu, przy czym co do odsetek określił je jako umowne, ale nie wyższe niż odsetki maksymalne za opóźnienie. Koszty procesu zasądził od pozwanego na rzecz powoda w kwocie 2.022,45 złotych.

Pozwany pismem z dnia 2 stycznia 2017 roku wniósł zarzuty od nakazu zapłaty w zakresie zasądzenia kwoty 33.310,03 złotych z odsetkami umownymi, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie od dnia 26 sierpnia 2016 roku. Podniósł, że kwota 33.310,03 złotych została zapłacona przez poręczyciela w dniu 3 października 2016 roku, zaś powód, mimo wniosków pozwanego, nie cofnął pozwu w tym zakresie, uznając, że sytuacja jest problematyczna, albowiem powód uwzględni splate, gdy będzie kierował sprawę do egzekucji. Pozwany uznał, że powód zmusił go przez to do wniesienia zarzutów.

Powód pismem z dnia 5 stycznia 2017 roku (data nadania) cofnął pozew w zakresie kwoty 33.310,03 złotych z odsetkami zasądzonymi nakazem zapłaty z dnia 29 listopada 2016 roku od dnia 3 października 2016 roku.

Postanowieniem z dnia 26 maja 2017 roku Referendarz Sądowy w tutejszym Sądzie zwolnił pozwanego od kosztów sądowych.

Zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2017 roku stwierdzona została prawomocność nakazu zapłaty z dnia 29 listopada 2016 roku w zakresie kwoty 125.621,55 złotych z określonymi w tym nakazie odsetkami. Jednocześnie wyznaczono rozprawę na dzień 14 września 2017 roku zakreślając powodowi termin 14 dni do ustosunkowania się do zarzutów.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2017 roku (data nadania) powód, tym razem reprezentowany przez radcę prawnego, podtrzymał cofnięcie pozwu i zażądał zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego.

Podczas rozprawy w dniu 14 września 2017 roku pozwany cofnął zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 29 listopada 2016 roku w zakresie zasądzenia odsetek w tym nakazie od kwoty 33.310,03 złotych od dnia 26 sierpnia 2016 roku do dnia 2 października 2016 roku. Wniósł też o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie nieobciążanie pozwanego kosztami procesu.

Sąd zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie, rozpoznawanej na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty w części, doszło w toku tego rozpoznawania do cofnięcia pozwu w zakresie zaskarżonej należności głównej oraz odsetek za okres rozpoczęty zapłatą tej kwoty, oraz do cofnięcia zarzutów w tej części, w której powód pozwu nie cofnął, a nakaz się wcześniej nie uprawomocnił. Pierwsze cofnięcie należy oceniać w kontekście przepisów art. 203 k.p.c., a drugie w oparciu o normę i odesłanie z przepisów art. 497 k.p.c.

Tym samym zachodzi sytuacja, o której mowa w art. 496 k.p.c. (in fine). Nie ma już obecnie sporu co do wysokości dochodzonej należności, ani odsetek od niej. Cofnięcie pozwu oraz cofnięcie zarzutów od nakazu zapłaty stało się podstawą do umorzenia postępowania w zakresie cofnięcia pozwu, o czym orzeczono w punkcie II. oraz umorzenia postępowania wywołanego zarzutami od nakazu zapłaty w zakresie tej części roszczenia powoda, które było przez niego podtrzymane, obok już zasądzonej nakazem zapłaty z dnia 29 listopada 2016 roku, w której nakaz ten się uprawomocnił, o czym orzeczono w punkcie III. Wstępem do powyższego było uchylene nakazu zapłaty w zakresie zaskarżenia, o czym orzeczono w punkcie I., czego skutkiem stanie się także prawomocność nakazu zapłaty w zakresie odsetek od kwoty 33.310,03 złotych od dnia 26 sierpnia 2016 roku do dnia 2 października 2016 roku. Powyższe przynosi skutek, o którym mowa w art. 497 § 1 k.p.c., natomiast przepis ten nie mógł być zastosowany wprost z uwagi na to, że dotyczy cofnięcia zarzutów w całości. Jak już była mowa, wcześniej stwierdzono prawomocność tego nakazu zapłaty w zakresie zasądzenia kwoty 125.621,55 złotych z określonymi w powołanym nakazie odsetkami od dnia 26 sierpnia 2016 roku.

Orzekając o kosztach należało najpierw stwierdzić, że sprawę w całości wygrał powód. Co prawda nastąpiła zapłata, którą należy zaliczyć na poczet zobowiązania pozwanego, w zakresie kwoty 33.310,03 złotych, natomiast miało to

miejsce już po wniesieniu pozwu. Tym samym powoda nie można uznać za przegrywającego sprawę, skoro wniesienie pozwu przed dokonaniem tej zapłaty było uzasadnione i celowe, czego dowodem jest także uznanie roszczenia przez pozwanego, również poprzez dokonanie zapłaty wymienionej kwoty.

Mimo to względy słuszności nie pozwalały na zasądzenie na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego sprawowanego za powoda przez zawodowego pełnomocnika procesowego. Powoda od początku sprawy reprezentował pracownik powodowego banku, natomiast powód nie wskazał w pozwie innych kosztów, niż koszty sądowe w zakresie opłaty sądowej od pozwu w postępowaniu nakazowym, opłata skarbową od pełnomocnictwa dla pracownika reprezentującego powodowy bank w niniejszym postępowaniu oraz koszty notarialnego uwierzytelnienia pozostałych pełnomocnictw, których przedstawienie było niezbędne do wykazania umocowania pracownika powodowego banku. Także pismo o cofnięciu pozwu podpisał ten sam pracownik powodowego banku, który podpisał także pozw. Powyższe uzasadniało zasądzenie zwrotu tych kosztów, o czym orzeczono w punkcie IV.

Dopiero po określeniu terminu do ustosunkowania się do zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 29 listopada 2016 roku pismo za powoda wniósł radca prawny. Pismo to ograniczało się do powtórzenia cofnięcia pozwu oraz objęło żądanie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W żaden sposób natomiast powód nie odniósł się, ani wcześniej, ani w tym piśmie, do twierdzeń pozwanego, że zawiadamił powoda o dokonanej zapłacie kwoty 33.310,03 złotych, zwracał się też kilkakrotnie o cofnięcie pozwu w zakresie tej kwoty, a powód tego cofnięcia odmówił. Pismo to nie zawiera też odniesienia się do podnoszonej przez pozwanego niepewności co do zachowania powoda przy prowadzeniu przyszłej egzekucji wobec pozwanego, skoro powód nie cofnął roszczenia w zapłaconej części, mimo zapłaty blisko 2 miesiące przed wydaniem w niniejszej sprawie nakazu zapłaty.

Konfuzja pozwanego była uzasadniona. Zaniechanie powoda w zakresie zaktualizowania wysokości roszczenia dochodzonego przeciwko pozwanemu, mimo dokonania na poczet jego zobowiązania częściowej zapłaty, doprowadziło do wydania nakazu zapłaty w zakresie nieuwzględniającym dokonanej wpłaty, co mogło być poczytane przez pozwanego jako zagrożenie egzekucją również w tym zakresie, który obejmował kwotę już zapłaconą. Usprawiedliwione było więc wniesienie przez pozwanego zarzutów przeciwko nakazowi zapłaty w zakresie zapłaconej już kwoty, wobec wskazanej w zarzutach od nakazu zapłaty, czego powód, mimo określenia mu terminu do odniesienia się do zarzutów, nie zakwestionował, postawy powoda, odmawiającego przyznania w postępowaniu sądowym, że dochodzone roszczenie zostało częściowo spełnione.

Mając na uwadze powyższe, obciążenie pozwanego kosztami zastępstwa procesowego, na rzecz strony, której postawa wymusiła przedsięwziętą zarzutami od nakazu zapłaty w zakresie spełnienia świadczenia obronę pozwanego, byłoby rażąco niesprawiedliwe i sprzeciwiałoby się zasadzie słuszności, wynikającej z art. 102 k.p.c., zwłaszcza, że aktywność reprezentującego powoda radcy prawnego ograniczyła się do złożenia krótkiego pisma przed rozprawą, będącego w istocie powtórzeniem dotychczasowego stanowiska, a przy tym bez odniesienia się do tych twierdzeń pozwanego, które mają wpływ na ocenę sprawy z punktu widzenia powołanej zasady.

Leon Miroszewski